

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 27 gusht 2020
Nr. ref.:RK 1614/20

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI233/19

Parashtrues

Qaush Mulliqi

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-18-0162, të 15 gushtit 2019

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Qaush Mulliqi (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), nga fshati Raushiq, Komuna e Pejës, i cili përfaqësohet nga përfaqësuesi i autorizuar Xhelal Radoniqi, avokat nga Peja.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit i DHPGJS), AC-I-18-0162, të datës 15 gusht 2019, i cili i është dorëzuar më 19 gusht 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të lartpërmendur të Kolegjit të Apelit të DHPGJS, i cili, sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, shkel të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], si dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 7, të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara], të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale], të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve], të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 19 dhjetor 2019, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 20 dhjetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Radomir Laban (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi (anëtarë).
7. Më 13 janar 2020, Gjykata njoftoi parashtruesen e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga përfaqësuesi që të dorëzoj autorizimin për përfaqësim në procedurën para Gjykatës.
8. Më 3 shkurt 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi autorizimin e kërkuar në Gjykatë.
9. Më 11 shkurt 2020, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit ("DHPGJS").
10. Më 2 qershor 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi dokumente shtesë në Gjykatë.
11. Më 29 korrik 2020, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata vendosi me shumicë votash që të shpallë kërkesën të papranueshme.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 11 tetor 1991, parashtruesit të kërkesës, me vendimin nr. 2331, Ndërmarrja Shoqërore Kombinati Bujqësor Industrial "Dushan Mugosha" nga Peja (më tutje NSH), ia ndërpreu marrëdhënien e punës.
13. Më 23 nëntor 1991, parashtruesi i kërkesës parashtroi një kërkesëpadi në Gjykatën Themelore të Punës së Bashkuar në Gjakovë, kundër vendimit nr. 2331, të NSH, me kërkesën që ky vendim të anulohet dhe ai të kthehet në vendin e tij të mëparshëm të punës. Kjo padi më vonë u transferua në Gjykatën Komunale në Pejë.
14. Më 1 prill 1998, Gjykata Komunale në Pejë, përmes vendimit PL. nr. 1519/92, ndërpreu procedurën në lidhje me padinë e parashtruesit të kërkesës, derisa të përcaktohet statusi juridik i NSH-së dhe të trashëgimtareve eventual juridik të saj.
15. Në një datë të paspecifikuar, në vitin 2006, parashtruesi i kërkesës dhe disa ish-punonjës të tjerë të NSH-së, paraqitën një kërkesëpadi në Gjykatën Komunale në Pejë, kundër vendimeve të NSH-së për ndërprerjen e marrëdhënies së punës [nr. 2331, të 11 tetorit 1991 dhe nr. 2437, të 3 tetorit 1991].
16. Më 5 prill 2006, Gjykata Komunale në Pejë, me Aktgjykimin C. nr. 88/06, miratoi kërkesëpadinë e paraqitur dhe anuloi vendimet nr. 2331, të 11 tetorit 1991 dhe nr. 2437, të 3 tetorit 1991, të NSH-së, për ndërprerjen e punësimit.
17. Më 17 korrik 2007, parashtruesi i kërkesës dhe disa ish-punonjës të tjerë të NSH-së paraqitën një kërkesë në Gjykatën Komunale në Pejë për kompensimin e të ardhurave personale.
18. Më 19 korrik 2007, Gjykata Komunale në Pejë, me vendimin C. nr. 741/07, ndërpreu procedurën në lidhje me kërkesëpadinë e paraqitur, sepse kundër NSH-së ishte filluar procedura e likuidimit, përkatësisht NSH-ja në fjalë nga 8 qershori 2007 ishte nën administrimin e Agjencisë Kosovare të Privatizimit të Kosovës (në tekstin e mëtejme: AKP).
19. Më 3 shtator 2007, parashtruesi i kërkesës paraqiti pranë autoritetit të likuidimit të NSH-së së përmendur (në tekstin e mëtejme: autoriteti i likuidimit të NSH-së), një kërkesë për pagesën e pagave të papaguara për periudhën kohore nga marsi i vitit 1991 deri në mars të vitit 1999.
20. Më 19 qershor 2013, autoriteti i likuidimit të NSH-së, me vendimin Pejo13-0881, refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës për pagesën e pagave të papaguara me shpjegimin se *"në bazë të nenit 608 të Ligjit mbi Punën e Bashkuar (të botuar në Gazetën Zyrtare Nr. 53 të vitit 1976) i zbatueshëm sipas nenit 1 të Rregullores së UNMIK-ut 1999/24 parashikon që pagesa e pagave ose e çfarëdo kërkesë tjetër të një punonjësi që rrjedh nga marrëdhënia e punës do të vjetërsohet brenda periudhës kohore prej tre vjetësh [...]. E drejta për të kërkuar kompensim për pagën e parë të papaguar për parashtruesin e kërkesës fillon më 1 Mars 1991 dhe u vjetërsua më 1 Mars 1994"*.

21. Më 27 tetor 2015, parashtruesi i kërkesës parashtroi padi në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: DHPGJS), kundër vendimit Pej 013-0881, të 19 qershorit 2013, të autoritetit të likuidimit të NSH-së.
22. Më 15 shkurt 2015, Kolegji i Specializuar i DHPGJS, me Aktgjykimin C-II-15-0390-C0001, refuzoi padinë e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar dhe e konfirmoi në tërësi vendimin e Autoritetit të Likuidimit të NSH-së, duke arsyetuar se: *"[...] Afati përfundimtar i vjetërsimit në lidhje me të gjitha shumat e kërkuara, rezulton të jetë data 31.03.2012. Prandaj, gjykata arriti në përfundimin se kjo padi ishte refuzuar plotësisht si e pabazuar sepse është e vjetërsuar. Afati i vjetërsimit nuk u ndërpre dhe për këtë arsye paditësi nuk paraqiti asnjë provë. [...]"*.
23. Më 14 mars 2018, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë para Kolegjit të Apelit të DHPGJS, kundër Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS, duke deklaruar se Aktgjykimi ishte nxjerrë me shkelje të rënda të dispozitave të Ligjit për Procedurën Kontestimore, me vërtetimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, si dhe me aplikimin e gabuar të ligjit mbi punën e bashkuar.
24. Më 15 gusht 2019, Kolegji i Apelit i DHPGJS, me Aktgjykimin AC-I-18-0162, e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar dhe e konfirmoi aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar. Kolegji i Apelit, në arsyetimin e aktgjykimit, deklaroi, ndër të tjera, se: *"nuk qëndron konkluzioni i Kolegjit të Specializuar se paditësi asnjëherë nuk kërkoi kompensimin e pagave para 3 shtatorit 2007, kur kërkesa iu paraqit Autoritetit të Likuidimit. Ky konkluzion i gabuar i nxjerrë nga Kolegji i Specializuar është e qartë se është në kundërshtim me provat e parashtruara nga vet paditësi në shkresat e lëndës. Tutje, nuk qëndron konstatimi i Kolegjit të Specializuar i paraqitur në aktgjykimin e ankimuar se vjetërsimi i kërkesës ka ndodhur më 31 mars 2012, për shkak se ky vjetërsim ka ndodhur shumë më herët siç u tha, më 31 mars 2002. [...] Më 17 korrik 2007, paditësi parashtroi padinë e tij të dytë, me të cilën i kërkonte pagat në Gjykatën Komunale në Pejë, por kjo padi, siç u tha më lart, nuk e ndërpreu vjetërsimin që tashmë kishte ndodhur."*

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i Kolegjit të Apelit AC-I-18-0162, i 15 gushtit 2019, shkeli të drejtat e tij të garantuara me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], si dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], të Kushtetutës.
26. Parashtruesi i kërkesës, në thelb, shpjegon shkeljen e nenit 32 të Kushtetutës, duke pretenduar shkelje të ligjit, konkretisht të nenit 608 dhe nenit 224 të Ligjit mbi Punën e Bashkuar. Përkritazi me shkeljen e pretenduar të nenit 32 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës argumenton se: *"Këto dispozita përcaktojnë që një punëtor i pakënaqur, me vendim të organit kompetent, të kërkojë mbrojtje të të drejtave para gjykatës. Me këtë dispozitë, paditësi nuk ishte i obliguar të kërkojë kompensim për pagat, sepse së pari duhej të përcaktohej paligjshmëria e pushimit nga puna, dhe më pas, pas përcaktimit*

të paligjshmërisë së largimit nga puna, kirjohet BAZA për të kërkuar kompensimin e pagave”.

27. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon se për shkak të zbatimit të gabuar të neneve 341, 342, 343 dhe 373 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve, DHPGJS ka interpretuar gabimisht ato dispozita ligjore që kanë të bëjnë me parashkrimin e kërkesës. Përkitazi me këtë pretendim, parashtruesi i kërkesës deklaroi: *“Paditësi dhe punonjësit e tjerë më 29.11.2006, brenda afatit ligjor, ka iniciuar një padi ku kërkonte kompensimin e pagave. Këtu vlen afati prej 3 (tre) vjetësh, që të kërkohet kompensimi i pagave, neni 608, paragrafi 2 i LPB-së. Kërkesa për kompensimin e pagave është paraqitur brenda 43 ditëve nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit C. nr. 88/06 të datës 6 Tetor 2006”.*
28. Parashtruesi i kërkesës më tej shpjegon shkeljen e nenit 54 të Kushtetutës, duke ritheksuar se për shkak të aplikimit të gabuar të Ligjit mbi Punën e Bashkuar dhe Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve, DHPGJS i mohoi atij të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
29. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që: *“GJYKATA Kushtetuese të KONSTATOJË se aktgjykimi i kontestuar është nxjerrë në kundërshtim me Kushtetutën dhe të DEKLARAOJ që vendimi është i pavlefshëm dhe ta kthej vendimin në Dhomën e Posaqme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me AKP për ta rishqyrtuar atë në përputhje me aktgjykimin e Gjyqit”.*

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

30. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i përmbush kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.
31. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara], të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:
 1. *Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*
[...]
 7. *Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.*
32. Në vazhdim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 i Ligjit
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individit mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”

33. Për sa i përket përmbushjes së kushteve të mësipërme, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar që konteston veprimet e një autoriteti publik, pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike në dispozicion. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të gjitha të drejtat dhe liritë që ai konsideron se i janë shkelur, përmes vendimeve të gjykatave të rregullta, në përputhje me kushtet e kërkuara në nenin 48 të Ligjit, si dhe ka parashtruar kërkesën në përputhje me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.
34. Sidoqoftë, Gjykata duhet të vlerësojë më tej nëse janë përmbushur kushtet e përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë], të cilat përcaktojnë:

(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.

35. Gjykata para së gjithash vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të të drejtave të garantuara me nenet 32 dhe 54 të Kushtetutës. Të drejta të cilat, sipas parashtruesit të kërkesës, janë shkelur sepse DHPGJS ka interpretuar gabimisht ligjin dhe ka zbatuar gabimisht normat juridike, konkretisht Ligjin mbi Punën e Bashkuar dhe Ligjin për Marrëdhëniet e Detyrimeve.
36. Në dritën e kësaj, Gjykata vëren se pretendimet e parashtruesit të kërkesës, në thelb, kanë të bëjnë me interpretimin e dispozitave përkatëse të ligjit nga ana e Kolegjit të Apelit të DHPGJS (përkatësisht Ligji mbi Punën e Bashkuar dhe Ligji për Marrëdhëniet e Detyrimeve).
37. Gjykata vëren se në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës kryesisht ankohet për interpretimin e dispozitave përkatëse të ligjit material nga ana e Kolegjit të Apelit të DHPGJS dhe rezultatin e procedurave para gjykatave të rregullta. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson qëndrimin e saj konsistent se nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë “e shkallës së katërt”, duke vënë në dyshim

konstatimin e fakteve dhe interpretimet gjegjëse ligjore që janë bërë në procedura pranë gjykatave të rregullta. Gjykatat e rregullta janë në pozitën më të mirë për të bërë konstatimin e fakteve në rast dhe interpretimin dhe zbatimin e rregullave të së drejtës materiale dhe procedurale (shih përshtatshmërisht, vendimet e Gjykatës Kushtetuese në rastet: KI86/11, Parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për Papranueshmëri i 5 prillit 2012, paragrafi 33; si dhe rastet e bashkuara KI73/17, KI78/17 dhe KI85/17, Parashtrues të kërkesës *Istref Rexhepi dhe 28 të tjerë*, Aktvendim për Papranueshmëri i 27 nëntorit 2017, paragrafët 46 dhe 47).

38. Në pajtim me qëndrimin e saj parimor, Gjykata rithekson se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet se janë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave ose zbatimit të ligjit (ligjshmërinë), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat kushtetuese (kushtetutshmërinë). Është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, ndër të tjera, rastet e Gjykatës K106/17, parashtrues *L.G. dhe pesë të tjerë*, Aktvendim për papranueshmëri, i 25 tetorit 2016, paragrafi 37; K122/16, parashtrues *Riza Dembogaj*, Aktgjykim i 30 majit 2018, paragrafi 57; K154/17 dhe 05/18, parashtrues *Basri Deva, Afërdita Deva dhe Shogëria me përgjegjësi të kufizuar "Barbas"*, Aktvendim për papranueshmëri, i 28 gushtit 2019, paragrafi 61, si dhe K125/19 parashtrues *Ismajl Bajgora*, Aktvendim për papranueshmëri i 17 prillit 2020, paragrafi 45).
39. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit i DHPGJS ka ofruar arsye të qarta dhe të mjaftueshme për gjetjet dhe konkluzionet e tij. Në Aktgjykimin e kontestuar, Kolegji i Apelit i DHPGJS sqaroi se "*kërkesa për paga në bazë të nenit 608 të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, që ishte në fuqi në atë kohë ishte vjetërsuar. Paga e fundit e kërkuar në këtë periudhë kohore nga marsi 1999 tanimë është vjetërsuar më 31 mars 2002*". Për më tepër, Kolegji i Apelit vuri në dukje "*se, në [procedurën e filluar nga ana e tij me kërkespadi], në vitin 1991, paditësi nuk kishte kërkuar pagat dhe këtë ka mundur ta bënte, në padinë e tij të parë. Prandaj, kjo ishte zgjedhja e paditësit që ai bëri në këtë rast. Më 17 korrik 2007, Paditësi parashtroi padinë e tij të dytë, duke kërkuar pagat në Gjykatën Komunale në Pejë, mirëpo kjo padi, siç u theksua më lart, nuk e ndërpreu parashkrimin që tashmë kishte ndodhur*".
40. Rrjedhimisht, Gjykata vëren se Dhoma e Apelit e DHPGJS konstatoi se, në zbatim të ligjit në fuqi, kërkesa e parashtruesit të kërkesës për kompensim të pagave të humbura është vjetërsuar.
41. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se Kolegji i Apelit i DHPGJS, në vendimet e tij, arsyetoi në mënyrë të plotë dhe të hollësishme përfundimet e veta, duke ofruar një numër arsyes në përgjigje të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës.
42. Në fund, sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 32 dhe nenit 54 të Kushtetutës, Gjykata rikujton se, në parim dhe në tërësinë e tij, neni 32 i Kushtetutës për të drejtën në mjet juridik dhe neni 13 i KEDNJ-së për të drejtën në zgjidhje efektive juridike, garantojnë: (i) të drejtën për mbrojtje gjyqësore në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të

garantuar me Kushtetutë ose me ligj; (ii) të drejtën e shfrytëzimit, në mënyrën e përcaktuar me ligj, të mjeteve juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative që shkelin të drejtat e garantuara; (iii) të drejtën për mjet efektiv juridik nëse konstatohet se është shkelur ndonjë e drejtë, dhe (iv) të drejtën për zgjidhje efektive juridike, në nivel kombëtar, nëse është shkelur ndonjë e drejtë e garantuar me KEDNJ (shiko rastin KI48/18, cituar më lart në tekst, paragrafët 195-198).

43. Megjithatë, Gjykata sërish thekson se parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk mbështet pretendimet për shkelje të këtyre të drejtave. Në fakt, Gjykata thekson se parashtruesi i kërkesës ka pasur në dispozicion mjete efektive juridike dhe se humbja e afateve për parashtrimin e kërkesëpadive dhe ankesave nuk mund të rezultojë në asnjë mënyrë me pretendime të argumentuara për shkelje të të drejtave të garantuara me nenet 32 dhe 54 të Kushtetutës.
44. Gjykata në fund thekson se mospajtimi i parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurave të zhvilluara nga gjykatat e rregullta, në vetvete, nuk mund të ngrehë një pretendim të argumentuar për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih rastin e GJEDNJ-së *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, aktgjykim i 26 korrikut 2005, paragrafi 21, dhe shih gjithashtu rastin e Gjykatës KI56/17, parashtruese *Lumturije Murtezaj*, aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 42).
45. Si përfundim, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës nuk ka dëshmuar dhe mbështetur në mënyrë të mjaftueshme pretendimet për shkeljen e të drejtave të tij të mbrojtura nga neni 32 [E Drejta për Mjete Juridike], si dhe neni 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], i Kushtetutës.
46. Rrjedhimisht, kërkesa e parashtruesit duhet të deklarohet e papranueshme si qartazi e pabazuar, në baza kushtetuese, në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullat 39 (2) dhe 59 (2) të Rregullores së punës, më 29 korrik 2020, me shumicë votash

VENDOS

- I. TË SHPALLË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi